

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.144 van 12 augustus 1996
in de zaak A. 70.166/IV-15.892.**

In zake : Gerard VAN MULKEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. JAEKEN,
kantoor houdende te MAASEIK,
Maaseikerlaan 11

tegen :

de burgemeester van de stad MAASEIK.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gerard VAN MULKEN op 5 augustus 1996 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de verwerping van de aanvraag d.d. 24.07.1996 om een nachtvergunning voor (een) drankgelegenheid te bekomen", alsmede "van de intentieverklaring d.d. 19.07.1996 (...) die de rechtstreekse aanleiding vormt van de beslissing van 24.07.1996";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 augustus 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. JAEKEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. BUDE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Maaseik op 14 december 1992 een politiereglement op het sluitingsuur heeft aangenomen; dat dit reglement er ondermeer de houders van openbare drankgelegenheden toe verplicht hun inrichting in de regel te sluiten vanaf twee uur 's nachts tot zes uur 's morgens (artikel 1); dat artikel 3 van het reglement aan de burgemeester de bevoegdheid verleent om, op verzoek van de betrokkene, een "nachtvergunning, voor een periode van een of enkele dagen, van een trimester, een semester of een jaar, naar keuze van de aanvrager (toe te staan), mits voldoening van de in het desbetreffend gemeentelijk reglement vastgestelde taksen, waardoor het de inrichters en/of houders toegelaten is op de vermelde dagen of gedurende de vermelde periode hun inrichting gans de nacht open te houden"; dat hetzelfde artikel bepaalt :

"De vergunning, de weigering en de intrekking worden genomen bij schriftelijk, individueel en gemotiveerd besluit van de burgemeester, waarvan een afschrift aan de betrokkene afgegeven wordt";

Overwegende dat de burgemeester van de stad Maaseik op 19 juli 1996 aan verzoeker, uitbater van de drankgelegenheid "'t Sterfhuis", een brief heeft gericht

waarin hij, verwijzend naar "diverse klachten en ambts-halve vaststellingen ... inzake nachtlawaai", naar "overtredingen op het K.B. van 24 februari 1977 inzake de geluidsnormen voor muziek in openbare inrichtingen" en naar de omstandigheid "dat er geen nachtvergunning werd aangevraagd voor het jaar 1996", mededeelt dat "in het kader van de handhaving van de openbare orde en rust", "een eventuele aanvraag voor nachtvergunning niet (zal) worden toegestaan", zodat de inrichting moet gesloten worden tussen 2 en 6 uur 's morgens, en dat, bij een volgende vaststelling van een overtreding op het koninklijk besluit van 24 februari 1977 of op het gemeentelijk reglement op het sluitingsuur, een sluitingsbevel zal genomen worden;

Overwegende dat verzoeker op 26 juli 1996 de Raad van State heeft geadieerd om bij hoogdringendheid de in de brief van 19 juli 1996 vervatte beslissing van de burgemeester te schorsen; dat die vordering bij arrest nr. 61.097 van 31 juli 1996 is verworpen op grond van de overweging dat de brief van 19 juli 1996 alleen maar vaststellingen, een waarschuwing en een intentieverklaring bevat en dat hij niet als een weigeringsbeslissing kan worden aangemerkt, zodat de Raad van State wordt gevraagd om een niet voor vernietiging vatbare handeling te schorsen;

Overwegende dat uit een door verzoeker voorgelegde verklaring van 24 juli 1996, uitgaande van stadsontvanger NEIJENS van Maaseik, blijkt dat verzoeker zich op die datum tot het stadsbestuur heeft gewend teneinde in het bezit gesteld te worden van een nachtvergunning voor het café "'t Sterfhuis"; dat de verklaring vermeldt dat de vergunning "geweigerd werd na contact met de d.d. politiecommissaris op bevel van de burgemeester";

Overwegende dat verzoeker de schorsing vraagt van de "intentieverklaring" van 19 juli 1996; dat het arrest nr. 61.097 van 31 juli 1996 evenwel reeds vastgesteld heeft dat die bestuurshandeling niet in de bevoegdheid van de Raad van State kan worden ingepast; dat de verwerende partij in die omstandigheden terecht opwerpt dat het gezag van het gewijsde, verbonden aan dat arrest, voor gevolg heeft dat verzoeker er niet ontvankelijk een nieuwe vordering tot schorsing vermag tegen in te stellen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de "verklaring" van de stadsontvanger, waartegen het verzoek tot schorsing is gericht, geen uitvoerbare administratieve rechtshandeling betreft, omdat de ontvanger met betrekking tot het al dan niet verlenen van een nachtvergunning geen enkele bevoegdheid heeft, zodat hij "uiteraard" moest weigeren om aan verzoeker de gevraagde vergunning af te leveren;

Overwegende dat de stadsontvanger in de bestreden verklaring van 24 juli 1996 bevestigt dat verzoeker zich bij hem heeft aangeboden om een nachtvergunning te bekomen, en dat zulks hem "geweigerd werd na contact met de d.d. politiecommissaris op bevel van de burgemeester"; dat de stadsontvanger daarmee duidelijk méér heeft gedaan dan aan verzoeker mededelen dat hij niet bevoegd was om over de aanvraag voor een nachtvergunning een beslissing te nemen, maar dat hij hem heeft medegedeeld dat over zijn aanvraag negatief werd beschikt; dat de verwerende partij trouwens geen enkele poging onderneemt om aan te tonen dat de aanvraag van verzoeker nog in onderzoek zou zijn; dat er derhalve in de huidige stand van de rechtspleging kan van uitgegaan worden dat verzoeker geconfronteerd wordt met een definitieve weigeringsbeslissing;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker, wat betreft de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en van de dringende noodzakelijkheid, aanvoert dat hij een herberg met terras uitbaat "dat vooral in deze zomerperiode het grootste deel van zijn omzet realiseert tijdens de thans verboden uren" en dat de bestreden beslissing hem onmiddellijk schade toebrengt in die zin dat het cliënteel van zijn uitbating "dat vooral bestaat uit lateavondbezoekers - voor wie het nu hoogseizoen is - zal wegblijven doordat (hij) thans geen nachtvergunning heeft en hij verplicht is zijn uitbating te sluiten overeenkomstig het nu opzichts verzoeker van kracht zijnde regime vervat in het algemeen politie-reglement van 14.12.1992", terwijl er nochtans "tijdens de zomermaanden in Maaseik, en dan vooral op het marktplein, allerlei avondactiviteiten worden georganiseerd"; dat hij van oordeel is dat "huidige toestand van aard is het vertrouwen van dit cliënteel weg te nemen, terwijl het cliënteel van verzoeker normaal vele nachtelijke uren doorbrengt in zijn zaak" zodat het voortbestaan van de uitbating in gevaar komt doordat het derven van inkomsten tijdens de zomerpiek de vraag doet rijzen of het jaarinkomen nog wel een batig saldo zal vertonen; dat hij vervolgens stelt dat "elk verder uitstel het verlies aan cliënteel alleen maar groter maakt" zodat

alleen de onmiddellijke schorsing van de bestreden beslissing dat verlies kan voorkomen; dat volgens hem een schorsing volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het onherstelbaar verlies zich, door het verstrijken van de zomermaanden, zal gerealiseerd hebben;

Overwegende dat het gemeentelijk politie-reglement op het sluitingsuur van 14 december 1992, in werking getreden op 1 januari 1993, een algemene sluitingsverplichting invoert tussen 2 en 6 uur 's morgens; dat afwijkingen daarop kunnen worden toegestaan op initiatief van de betrokkenen; dat verzoeker dit initiatief, voor wat het jaar 1996 betreft, pas op 24 juli 1996 heeft genomen;

Overwegende vooreerst dat verzoeker met geen enkel concreet gegeven aannemelijk maakt dat de sluiting van zijn herberg om 2 uur 's ochtends een belangrijk omzetverlies zal teweegbrengen of dat daaruit belangrijke minderinkomsten zullen voortvloeien; dat ook niet kan aangenomen worden dat een belangrijk deel van het cliënteel, precies en enkel omdat de herberg om 2 uur moet sluiten, verzoekers zaak volledig de rug zal toekeren; dat vervolgens het argument geput uit de onmogelijkheid om in de zomermaanden een belangrijke omzet te realiseren omdat dan veel laatavondbezoekers zijn zaak aandoen en omdat in Maaseik een groot aantal manifestaties plaats hebben, geenszins overtuigt in het licht van de bovenvermelde omstandigheid dat verzoeker pas op 24 juli 1996 een aanvraag heeft ingediend tot afwijking van het reeds drie jaar bestaande en algemeen geldend sluitingsuur; dat het immers ondenkbaar is dat een op zijn zaak passend café-uitbater die een belangrijk deel van zijn jaaromzet in de zomer realiseert en dan nog meer bepaald tussen twee en zes uur 's ochtends,

zoals verzoeker voorhoudt, tot halverwege de zomer - meer bepaald tot op een ogenblik dat reeds een belangrijk deel van de door verzoeker zelf als belangrijk aangestipte initiatieven doorgang hebben gevonden - wacht om de daarvoor noodzakelijke vergunning aan te vragen;

Overwegende dat de Raad van State in die omstandigheden moet vaststellen dat niet voldaan is aan de voorwaarden om bij hoogdringendheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf augustus 1900 zesennegentig, door de IVe vakantiekamer, die was samengesteld uit :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. Ch. BAMPS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

A. VANDENDRIESSCHE.